

cies annos eius. **H**ic ē g rex cuius mēbra sumus. Rex christus ē caput nostruz: rex nr. **B**edisti illi dies sup dies: nō solū istos dies in isto tpe cum sine: sed dies sup istos sine sine. **H**abitabo inq̄t in domo dñi i lōgitudine diez. **Q**uare in longitudie diez. **Q**uia mō est breuitas diez. **S**is enī res q̄ finem hz breuis ē: sed regis hō dies sup dies: vt nō diebus solū istis trāseuntibus regnet christus in ecclia sua: s̄ regnēt cuz illo sancti in dieb⁹ ill⁹ q̄ nō hnt fines. **I**bi dies vnus ē: z multi dies sunt: quia mlti sūt: dixi iam in lōgitudine diez: qz vnus dies sic intelligit. **F**ilius meus es tu: ego hodie genui te: **U**nū diē dixit hodie: s̄ iste dies nō ponit in medio inf̄ besternū z crastinū: nec initū ei⁹ finis ē besterni: nec finis eius ē initū crastini. **N**ā z āni dicti sūt. **T**u autē idē ipse es: z anni tui nō deficiēt. **Q**uō āni: sic dies: sic vnus dies. **Q**uicqd̄ vis dicis de eternitate: iō qcqd̄ vis dicis: qz qcqd̄ dire ris min⁹ dicis. **S**z ideo necesse ē aliqd̄ dicat: vt sit vñ cogites qd̄ nō pōt dici: **D**ies sup dies regis adijcies annos ei⁹. **U**sq̄ in diē generatiōis z generatiōis. **G**eneratiōis h⁹ z generatiōis future. **G**eneratiōis h⁹ q̄ compaf lune: ppter qd̄ lūa nascit: crescit: pficit: senescit z occidit. **S**ic sunt generatiōes iste mortales: z generatiō q̄ regeneramur resurgēdo: z pmanebimus in eternū cū deo qm̄ iō nō sicut luna. **S**z qd̄ ait dñs: **T**ūc iusti fulgebūt sicut sol in reḡnis sui. **L**una enī figurate in scripturis pmutabilitate h⁹ mortalitatis ponit. **I**ō ab hiericho descēdebat ille ab hierim q̄ incurrit in latrones: qz hiericho ciuitas vbum ē hebreū: z interpretat̄ latie luna. **D**escēdebat tāq̄ ab immortalitate ad mortalitātē: z merito in itinere vulnerat⁹ a latronib⁹ z semiuiuus relictus ē ille adā: ex quo ē totū genus hūanū. **E**rgo dies sup dies regis adijcies annos eius: vsq̄ in diē generatiōis z generatiōis. **G**eneratiōis mortal̄ accipio: cui⁹ generatiōis alteri⁹ mentionē fecisti. **C**ui⁹? **A**udi. **P**ermanebit in eternus in cōspectu dei. **S**cdm̄ qd̄ ait p̄p̄ quid⁹ **M**isericordiā z veritatē ei⁹ q̄s req̄ret ei: **H**ic z alio loco: **U**niuersē vie eius misericōdie z veritas req̄rētibus testamētū ei⁹ z testimonia ei⁹. **M**agnus s̄mo de vitate z misericōdia: s̄ breuitatē p̄missi⁹. **B**reuis ac capite qd̄ sit veritas z misericōdia: qz nō par ē qd̄ dictū ē: vniuersē vie dñi misericōdia z veritas. **M**isericōdia dī: qz nō merita nra atēdit

deus: s̄ bonitatē suā: vt pctā nob̄ oīa dimitteret: z vitā eternā pmitteret. **V**eritas autē qz nō fallit reddere q̄ p̄misit. **A**gnoscam⁹ h̄eam z nos faciam⁹: vt quō nobis de⁹ exhibuit misericōdiam suā z veritatē suā: misericordiā dimittēdo pctā nra: veritatez exhibendo p̄missa sua. **S**ic z nos faciamus h̄ misericordiam et veritatem. **M**isericordiam circa infirmos: circa egentes: circa inimicos etiā nros: veritatem nō peccādo nec adijciendo pctm̄ sup pctm̄: qm̄ q̄ multuz sibi pollicet de misericōdia dei: surrepit in animū ipi⁹ vt faciat iniustū deū: z putat qz si p̄miserit pctōz z noluerit recedere ab iniquitatibus suis: veniet ille z ibi eū positurus ē vbi ponit suos suos q̄ ei obtempant. **E**t iustū s̄ erit vt ibi te ponat p̄seuerantē i peccatis: vbi positurus ē illos q̄ recesserunt a pctis. **S**ic vis iniustus eē: vt z deū facias iniustū. **Q**uid vis q̄ p̄uere deū ad voluntatem tuā? **T**u p̄uere ad voluntatē dei. **Q**uis ē q̄ qui h̄ facit nisi ex ill⁹ paucis de q̄ bus dī. **Q**ui p̄seuerauerit vsq̄ in finez hic saluus erit. **M**erito z h̄ misericōdiam z vitatē eius q̄s req̄ret ei: **Q**uid ē ei: **S**ufficeret q̄s req̄ret. **Q**uare addidit ei: nisi qz mlti req̄runt misericōdiam eius z veritatē discere in libris eius: z cū didicerit sibi viuūt: nō illi: sua q̄rūt nō q̄ Jesu christi: **P**redicāt misericordiā z vitatē: z nō faciūt misericōdiaz z veritatē: s̄ p̄dicādo illā: norūt illā. **N**ō enī p̄dicarent illaz si nō nouissent illā. **S**ed qui deū amat z christū in p̄dicādo misericōdiaz et veritatē ipi⁹: ipse illā req̄ret ei: nō sibi: id ē. nō vt ipse habeat ex hac p̄dicatōe cōmoda tpalia: s̄ vt p̄sit mēbris ipius: id est fidelibus eius cū vitate mīstrando qd̄ nouit: vt q̄ viuūt: nō iam sibi viuāt: s̄ ei qui p̄ oibus mortuus ē. **M**isericōdiam z vitatē eius q̄s req̄ret ei: **S**ic psallā nomī tuo de seculū seculi: vt reddā vota mea de die in diē. **S**ic psallis nomī dei: ne psallas ad tps. **V**is in seculum seculi psallere: vis in eternū psallere: **R**edde ei vota tua de die in diē. **Q**uid ē redde ei vota tua de die in diē: **B**e die isto in diē illum: p̄seuera reddere vota i isto die donec venias ad illū diē: hoc ē: **Q**ui p̄seuerauerit vsq̄ i finē: h̄ saluus erit. **E**xPLICIT Tract. de ps: LX. **I**ncipit Tractatus de ps. LXI.

Delectatio diuinorū eloquiorum et dulcedo intelligendi vbi dei adiuuante ip̄o q̄ dat suauitatē vt fra nostra det fructū suū: z nos ad loquēdum: et

Alia lra
p̄psalmū dīcas
non habet

Alia lra
p̄psalmū dīcas
non habet

vos ad audiendū exhortat. **V**ideo vos si ne fastidio audire: et gaudeo palato cordis vri: a quo id qđ salubre ē nō respuit: s̄ cuz auditate pcipit: et vtiliter p̄tinet. **L**oq̄mur ḡ vobis et hodie q̄stum dñs donat de isto psalmo quē mō cātāuimus. **T**itulus ei⁹ ē. **I**n finē p̄ idithū psalmus ip̄i **D**auid. **I**n vobis insinuatū esse qđ sit idithū recolo. **E**x interpretatiōe enī hebreē liguevt ad nos puenit. latine dī idithun trāsiliēs eos. **T**rāsilit ḡ iste qui cātat qđdā q̄s desuper despicit. **V**ideam⁹ quousq; trāsilierit et q̄s trāsilierit: et vbi q̄uis qđdā trāsilierit posit⁹ sit: de quo spūali qđdā et securo loco i tueat ima: nō ita respiciēs vt cadat: sed vt moneat qđ trāsiliuit pigros vt sequāt et laudet locū quo trāsiliendo puenit. **I**ta enim iste trāsiliens sup aliqd ē vt sub aliq̄ sit: vñ p̄us nobis insinuare voluit sub quo tutus sit: vt illud qđ trāsiliuit nō sit supbie s̄ p̄uctus. **I**n quodā ergo loco munito posit⁹ ait.

Expositio psalmi.

Donne deo i subiecta erit. **N**on dicitur anima mea: Audierat enī: Qui se exaltat humiliabit: et qui se hūliat exaltabit: et trepidus ne trāsiliendo supbi ret: ne elat⁹ ex his q̄ infra essent: s̄ humil⁹ ex eo qui supra esset tāq; minātibus ei ruinas inuidis q̄ eū trāsiliuisse doluerāt respōdit: **N**ōne deo subiecta erit aia mea: **Q**uid est qđ mihi veluti trāsilienti q̄ritis laq̄os: insultatione deijcere me vultis: aut seductiōe decipere: **N**ūqd ita memi supra qđ sū vt oblitus sim sub quo sum: **N**ōne deo subiecta erit aia mea: **O**rtūcūq; accedā: q̄stūcūq; ascendā: q̄stūcūq; trāsiliā: sub deo ero nō d̄ deū. **S**ecurus ḡ transcēdo cetera: qñ ille me sub se tenet qui ē sup oīa. **N**ōne deo subiecta erit aia mea: **A**b ip̄o enī salutare meū. **E**tenī ip̄e est deus meus et salutaris meus: susceptor meus. **N**ō moueboz amplius. **S**cio quis supra me sit: scio q̄s p̄tēdat misericōdiaz suā scientibus se: scio sub cui⁹ alarū tegnie sperem: nō moueboz amplius. **A**gitis qđē vos ait quibusdā trāsiliēs eos ip̄os quib⁹ dic̄. **A**gitis qđē vos vt mouear: s̄ nō veiat mihi pes supbie. **E**x h̄ enī fit qđ et in ip̄o psalmo seq̄t. **N**ec man⁹ pctōz dimoueat me: cui p̄sonat: **N**ō moueboz amplius. **A**d illd enī qđ ibi dictum ē: nec man⁹ pctōz dimoueat me: r̄ndetur h̄: nō moueboz amplius. **A**d illud aut qđ ibi dictū ē: **N**ō veniat in pes supbie: r̄ndet hic: **N**ōne deo subiecta

erit aia mea. **E**rgo de supiori loco munit⁹ et tutus cui fact⁹ ē dñs refugiū: cui est ipse de⁹ in locū munitū: respicit ad eos q̄s trāsiliuit: et despiciēs eos loq̄t tāq; de turri excelsa. **N**ā et h̄ dictū est de eo. **T**urnis fortitudinis a facie inimici. **A**ttēdit ḡ ad eos: et dicit. **Q**uousq; apponitis super hoīem. **I**nsultando. opprobria iaciēdo: insidiando: p̄sequendo: apponitis sup hoīem onera. **A**pponitis sup hoīem quātūz pōt ferre hō: s̄ vt ferat hō sub illo ē qđ fecit hoīez. **Q**uoadusq; apponitis sup hoīem: **S**i ad hoīem attēdit. **I**nterficite omnes. **E**cce apponite: seuite: interficite oēs. **T**anq; parieti inclinato et macerie impulse. **I**nstate: ipellite: q̄si deiecturi. **E**t vbi est non moueboz amplius: **S**z q̄re n̄ moueboz amplius: **Q**uia ip̄e ē deus salutaris meus: susceptor meus. **E**rgo hoīes potestis apponere hoīez sup hoīez: nūqd sup deū qui tuet hoīem: **I**nterficite oēs. **Q**ō tantū spaciū corpis i vno hoīe vbi possit interfici ab hoībuz: **S**z debem⁹ intelligere p̄sonā n̄ram: p̄sonā ecclie n̄re: p̄sonā corpis xp̄i. **U**n⁹ enī hō cū capite et corpe suo **J**esus christus saluator corpis et mēbra corpis: duo in carne vna et in voce vna: et i passiōe vna: et cū transferit iniq̄tas in rege vna. **P**assiōes itaq; christi nō in solo christo: imo passiōes christi s̄ nisi i christo. **S**i enī christū intelligas caput et corp⁹: passiōes christi nō nisi i christo. **S**i aut christuz intelligas solū caput: passiōes christi nō nisi i solo christo. **S**i enī passiōes christi i solo christo: imo in solo capite: vñ dic̄ qđdā mēbz ei⁹ **P**aulus ap̄ls vt suppleā qđ desūt p̄ssurarū christi i carne mea. **S**i ḡ i mēbris christi es q̄cūq; hō: quisq; h̄ audis: q̄sq; h̄ nūc nō audis: s̄ tñ audis si in mēbris christi es: quicqđ pateris ab eis qđ nō sūt in mēbris christi: deerat passiōibus christi. **N**ō addit: qz deerat: mensurā iplēs nō supfundens. **I**n ḡ pateris: q̄stū ex passiōib⁹ suis inferendū erat vniuerse passiōi christi: qui passus ē in capite n̄ro et patit i mēbris suis: id est i nobis ip̄is ad cōem hāc q̄si rem publicā. **N**ā q̄sq; p̄ modulo n̄ro exoluim⁹ qđ debemus: et p̄ posse virium nostraz q̄si canonē passiōnū inferimus: paratoria plenaria passiōnū oīm nō erit nisi cū seculum finitū fuerit. **Q**uousq; apponit sup hoīez: **Q**uicqđ passi sunt p̄p̄be a sanguie Abel iusti vsq; ad sāguinē **Z**acharie: appositū ē sup hoīez: qz p̄cesserunt aduentū in carna-

Alia lra
firmitas in

Alia lra
interficiet
uersi vos

Alia lra
depulc

Alia lra
subiecta erit.

Alia lra
nam et

tionis christi qdam mēbra: a christi: sic in na
scēte qdā nōdū qdē pcedēte capite pcessit
man^o: s tñ capiti cōnectebat r man^o. No
lite g̃ putare fratres oēs iustos q passi sunt
psecutionē impioꝝ: etiā illi q venerunt mis
si añ dñi aduentū p̃nunciare dñi aduētuz
nō ptinuisse ad mēbra christi. Absit vt nō
ptineat ad mēbra christi: q̃ ptinet ad ciuita
tem q̃ regem h̃z christū. Illa vna ē hierl̃m
celestis ciuitas sancta: h̃ vna ciuitas vnū
h̃z regez. Rex h̃^o ciuitatis christus ē. Ipe
enī dicit mī syō: dicit ei maf s hō. Mater
enī syon dicit hō: r hō factus ē in ea: r ipe
fūdauit eā altissim^o. Ille g̃ rex ei^o q̃ eā fūda
uit altissim^o: ipe in ea hō fact^o ē humillim^o.
Ipe g̃ añ aduentū incarnationis sue prem
sit qdam mēbra sua: post q̃ p̃nunciantia se
uentuz venit et ipe: cōnexus eis refert ad
similitudinē nascentis illius: qz manus añ
caput pcedēs r cū capite est r sub capite.
De christo enī dictū est: cū laudare excel
lentia ppli p̃mi r dolerent fracti ramī natu
turales: quoz adoptio inqt r testamēta et
legis p̃stitutio: quoz p̃ses ex qb^o christus
fm carnē qui ē sup oīa b̃ndictus in secula
deus. Ex qb^o christus fm carnē tanq̃ ex
syon: qz hō fact^o ē in ea: qui christus sup
oīa deus b̃ndict^o in secula: qz ipe fundauit
eā altissim^o. Ex qb^o christus fm carnem
filius Baud q̃ ē sup oīa deus b̃ndictus i
secla dñs Baud. Lota g̃ illa ciuitas loqt
a sanguie Abel iusti vsq̃ ad sanguinē Za
chane: inde r deinceps a sāguie Jobānis
p sanguinē aploꝝ: p sanguinē martyꝝ: p
sanguinē fidelīū christi: vna ciuitas loqui
tur: vnus hō dicit: Quousq̃ apponitis sup
hoīez: interficite oēs. Videam^o si delet: vi
deamus si extinguitis: videam^o si tollitis
de fra nomen eius: videamus si nō ppli in
ania meditamī dicētes: Qñ moriet r per
ibit nomē eius. Tāq̃ parietī inclinato: et
macerie ipulse: incūbite: ipellite. Audite
supra: susceptoz me^o nō moueboꝝ apli^o: qz
tāq̃ cumulus arene ipulsus suz vt caderē
r dñs suscepit me. Verūtñ honore
meum cogitauerūt repellere. Tūc
dū interficiūt cedētes sanguini interfecto
rū: multiplicātes fideles: cedētes his etiaz
nō valentes occidere. Verūtñ honorem
meū cogitauerūt repellere. Qd̃ qz nō pōt
occidi christian^o: agit vt exhonoretur chri
stianus. Hūc enī honore christianozū cor
da torquent impioꝝ. Jā Joseph ille spū a
lis post venditionē a fratrib^o: post transla

tionē de patria sua ad gētes tāq̃ i egyptū:
post humiliationē carceris: post fictionem
falsē testis: postq̃ factū ē qd̃ de illo dictuz
est: Ferrū p̃transiuit aīaz ei^o: iā honorifica
tus ē: iam nō ē subdit^o fratrib^o vendenti
bus: s̃ frumēta erogat esurientibus. Tūc
eius hūilitate r castitate incorruptiōe: tē
ptationibus: passionib^o: iā eū honoratum
vidēt: r honore ipi^o cogitant repellere. In
cogitationibus q̃ppe eozū est illud: pctōz
videbit: neq̃ enī nō videbit qñ non pōt ci
uitas abscondi supra montē p̃stituta. Pec
cator g̃ videbit r irasceť dētib^o suis: frē
det r tabescet. Latet in corde r tegit fronte
venenū in seuiētib^o r indignātib^o. Pro
pterea r h̃ cogitationi eozū dedit: Honore
inqt meū cogitauerūt repellere. Nō enī au
dent ṽbis p̃ferre qd̃ cogitāt. Optemus ill^o
bona etiā si optāt mala. Judica illos de^o:
decidant a cogitationibus suis. Quid enīz
ill^o melius qd̃ vtilius q̃ vt inde cadant vbi
male stāt: vt possint ipi correcti dicē: Sta
tūisti pedes meos supra petrā. Verūtñ co
gitauerūt honore meū repellere. Omēs q̃
vnū an vnus q̃ oēs: an oēs q̃ oēs: an vnus
q̃ vnū. Interim cum dicit. Apponitis sup
hoīem: tanq̃ sup vnū: r cū dicit: Interfici
te oēs: q̃si omnes q̃ vnus: s̃ tñ r oēs q̃ oēs:
qz r christiani oēs s̃ in vno. Quid autē illi
diuersi errores inimici christi: oēs tātuz di
cendi sunt: Nōne r vnus: Plane audeo r
vnū dicere: qz r vna ciuitas r vna ciuitas:
vnus p̃ls r vnus p̃ls: rex r rex. Quid ē
vna ciuitas r vna ciuitas: Babilonia vna:
hierl̃m vna. Quibuslibet alijs etiaz mysti
cis noībus appelles: vna tñ ciuitas r vna
ciuitas: illa rege diabolo: ista rege christo.
Intendo enī euāgelīū quodā loco et mo
uet me: puto qd̃ r vos. Postea q̃ inuitati
sunt mlti ad nuptias boni r mali: r imple
te sunt nuptie recūbentiū: serui enī missi vt
p̃ceptū erat inuitauerūt r bonos r malos:
r ingressus ē rex respicere recūbentes: r in
uenit hoīem nō h̃ntem vestē nuptialem: et
ait illi qd̃ nostis: Amice quō huc venisti n̄
h̃ns vestē nuptialem: At ille obmutuit. Et
iussit ei ligari manus r pedes: r p̃sci eū in
tenebras exteriores: Leuatus ē de iuuio
r missus ē in penas. Nescio q̃s hō in tam
mag̃ turba recūbentiū. Sed tñ dñs volēs
oñdere vnū illū hoīez vnū: corp^o eē qd̃ cō
stat ex mltis. vbi iussit eum p̃ncipi foras: r
mitti in debitas penas: subiecit continuo.
Multi enim sunt vocati: pauci ṽo electi.

Alia fra
tprecium

Quid est h: Couocasti turbas: veit ingēs
 multitudo: annūciasti locut^o es: multiplica
 ti sunt sup numerū: implete sunt nuptie re-
 cumbentū: proiectus ē inde solus vnus et
 dicit: **M**lti enī sunt vocati pauci vō ele-
 cti. **C**ur n̄ poti^o oēs vocati: mlti electi: vn^o
 plectus: **S**i diceret multi enī sunt vocati:
 et p̄fēs electi: pauci vō reprobi: in pauc^o for-
 te verisimili^o intelligeremus vnum illum.
Nūc vō dicit q^o vnus inde plectus est: et
 subdit: **M**lti enī sunt vocati: pauci vō ele-
 cti. **Q**ui sunt electi nisi q^o remāserūt: **P**ro-
 iecto vno electi remāserūt. **Q**uō proiecto
 vno de mltis pauci electi: nisi q^o i illo vno
 mlti: **O**ēs q^o terrēa sapiūt: oēs q^o felicitatez
 terrenā deo p̄ferūt: oēs q^o sua q̄runt non q^o
Jesu christi: ad vnā illā ciuitatē ptinent q^o
 dī babilonia mystice: et h̄z regez diabolū.
Oēs autē q^o ea q^o sursum sunt sapiūt: q^o cele-
 stia meditant: qui cū sollicitudie in seculo
 viuūt ne deum offendāt: q^o cauēt peccare:
 q̄s peccantes nō pudet p̄fiteri: hūiles: mi-
 tes: sancti: iusti: pij: boni oēs ad vnā ciui-
 tatē ptinet q^o regē h̄z christū. **I**lla enī in ter-
 ra q̄si maior est tpe: nō sublimitate: nō ho-
 nore. **C**iuitas illa p̄oz nata: ciuitas ista po-
 sterior nata. **I**lla enī incepit a Cayn: h̄ ab
 Abel. **H**ec duo corpa sub duob^o regibus
 agētia ad singulas ciuitates ptinentia ad-
 uersant sibi vsq^o in finē seculi: donec fiat ex
 cōmixtione sepatio: et alij ponant ad dexte-
 ram: alij ad sinistrā: dicatq^o ill: **V**enite b̄n-
 dicti p̄ris mei p̄cipite regnū: quod vobis
 paratū est ab exordio mūdi. **I**llis autē: **I**te
 in ignē eternū q^o parat^o ē diabolo et angelis
 eius. **C**hristus enī h̄ dicit: **V**enite b̄n-
 dicti p̄ris mei p̄cipite regnū qd^o vobis paratum
 ē ab initio mūdi: **R**ex ciuitatis sue victor
 sup oia. **I**llis autē ad sinistrā p̄stitutis tāq^o
 ciuitati iniquorū: **I**te inq̄t in ignē eternū.
Nūqd^o sepat ab eis regē: **N**ō. **A**ddidit ei:
 q^o paratus ē diabolo et angelis eius. **I**ntēdi-
 te fratres: intēdite rogo vos. **B**electat enī
 me pauca adhuc loq^o vobis de ciuitate hac
 dulci. **G**loriosissima enī de te dicta sunt ci-
 uitas dei: et si oblitus fuero tui hierlm: obli-
 uiscat me dextera mea. **D**ulcis ē enīz vna
 patria et vere vna patria: sola patria: p̄fēs
 illā q̄cquid nobis est pegrinatio ē. **B**icā q̄
 qd^o agnoscatis: qd^o approbetis: cōmemora-
 bo qd^o nostis: nō docebo qd^o ignorat. **N**ō
 pus iqt̄ apls qd^o spūale ē h̄ qd^o aiāle: postea
 qd^o spūale. **I**ō ciuitas illa maior etate: q^o p̄

or natus ē Cayn: et postea abel: h̄i his ma-
 ior fuit miori **I**lla maior etate: ista maior
 dignitate. **Q**uare illa maior etate: **Q**uia
 non pus qd^o spūale est: h̄ qd^o aiāle ē. **Q**ua-
 re ista maior dignitate: **Q**uia maior fuit
 miori. **E**dificauit autē ciuitatē Cayn. sic le-
 gim^o anq̄s est vlla ciuitas in p̄ordio rez
 humanaz: edificauit ciuitatē Cayn: **P**ro-
 culdubio itelligas iā natos fuisse multos
 hoies ex ill^o duob^o: et ex his q̄s genuerāt: vt
 possit esse apt^o et p̄gruus numer^o cui nomē
 ciuitatis imponeret. **E**dificauit q̄ ciuitatē
 Cayn vbi si erat ciuitas. **E**dificata ē et po-
 stea hierlm regnū dei: ciuitas sancta: ciui-
 tas dei: et posita in sp̄e qdā vmbre signifi-
 cātis futura. **I**ntelligite itaq^o magnū my-
 steriū et tenete qd^o p̄locut^o sum: nō prius qd^o
 spūale: h̄ qd^o aiāle: postea spūale. **I**deo q̄
 Cayn p̄oz edificauit ciuitatē: et ibi edifica-
 uit vbi nllā erat ciuitas. **E**t vō edificaret
 hierlm n̄ ibi edificata ē vbi nō erat ciuitas:
 h̄ erat ciuitas p̄mo q^o appellabat hieb^o: vñ
 hiebusai. **E**a capta: deuicta: h̄iecta: edifi-
 cata est noua ciuitas tāq^o destructa vetere
 et appellata hierlm visio pacis ciuitas dei.
Unusq^oq^o q̄ nat^o ex Adā: nōdū ptinet ad
 hierlm. **P**ortat enī secū traducē iniquitatis
 penāq^o peccati deputat^o morti: et pertinet
 quodāmodo ad veterē quandā ciuitatez:
 sed si futurus ē in p̄p̄o dei: destruet vet^o: et
 edificabit nouus. **I**ō q̄ Cayn ciuitatē edi-
 ficauit vbi nō erat ciuitas: **A** mortalitate
 enī et a malicia q̄s incipit vt fiat bon^o po-
 stea. **S**icut enī p̄ inobediētā vnus hois
 peccatores p̄stituti sunt mlti: ita p̄ obedi-
 tiam vnus hois iusti cōstituent multi. **E**t
 oēs in Adam morimur: et vnusq^oq^o nostr^o
 ab Adā nat^o ē: trāseat ad hierlm: destruet
 vetus et edificabit nouus. **T**anq̄ deuictū
 hiebusai vt edificet hierlm dicit. **E**xuite
 vos veterē hoiem et iduite nouū: **I**āq^o edi-
 ficatis in hierlm et gratie luce fulgētib^o dī-
 citur: **F**uistis aliq̄n tenebre: nūc autē lux in
 dño. **M**ala q̄ ciuitas ab initio vsq^o i finez
 currit: et bona ciuitas mutatiōe malozum
 cōdit. **E**t sunt iste due ciuitates p̄mixte in-
 terim: in fine sepande: aduersus inuicē cō-
 fligentes. **U**na p̄ iniquitate: altera pro iusti-
 cia: vna p̄ vanitate: altera p̄ veritate. **E**t
 aliq̄n ip̄a cōmixtio tp̄alis facit: vt qdā ptin-
 entes ad ciuitatez babiloniam admini-
 strēt res ptinētes ad hierlm: **E**t rurū qdā
 pertinentes ad hierusalem admistrent res
 pertinentes ad babiloniam. **D**ifficile ali-

quid pmississe videor: **P**atiētes estote do
nec demonstret exēplis. **D**ia enī in vetere
p̄lo: sicut scribit ap̄ls: in figura p̄tingebāt
eis: scripta sunt autē ad correctionē nostrā
in quos finis seculi obuenit. **R**espicite ḡ
p̄lm̄ illū p̄mū positū etiā ad significandū
p̄lm̄ posteriorē: et videte ibi q̄ dico. **F**ueit
reges magni in hierl̄m: notū est: numeran-
tur: nominant̄. **O**ēs ergo iniq̄ ciues erant
babylonie: et admīstrabāt res ī hierusalē:
Oēs in finē inde sepandi n̄ nisi ad diabo-
lum p̄tinet. **R**ursus iuenim⁹ ciues de hie-
rusalē admīstrasse res q̄sdam p̄tinentes ad
babyloniā. **N**ā tres illos pueros vict⁹ mi-
raculo **N**abuchodonosor regni sui admi-
nistratores fecit: et constituit eos sup̄ satra-
pas suos: et admīstrabāt res babylonie ci-
ues de hierl̄m. **R**espicite nūc impleri s̄ et
agi in eccl̄a et his t̄p̄ibus: oēs de q̄bus di-
ctum ē: que dicūt facite: q̄ autē faciūt face-
re nolite: ciues sunt babylonie admīstran-
tes rempublicā ciuitatis hierl̄m. **S**i enī
nihil administraret ciuitatis hierl̄m: vñ q̄
dicūt facite: vñ cathedra **M**oysi sedent:
Rursus si ciues sunt ip̄ius hierl̄m q̄ regna-
bunt in eternū cū christo: vñ q̄ faciūt face-
re nolite: nisi q̄ audituri sūt: recedite a me
oēs q̄ opamini int̄q̄tatem: **N**otū est ḡ vob̄
ciues male ciuitatis admīstrare quosdam
act⁹ bōe ciuitatis: **V**ideam⁹ si et nūc ciues
bone ciuitatis admīstrent q̄sdaz actus ma-
le ciuitat̄. **T**errena ḡ oīs resp̄blica q̄nq̄
vtiq̄ p̄tura: cui⁹ regnū transitorū est cuz
veniet illud regnū de quo oram⁹: **A**dueni
at regnū tuū: et de quo p̄dictus ē: **E**t regni
eius nō erit finis. **T**errena ḡ resp̄blica h̄
ciues nostros admīstrantes res eius. **O**z
multi enī fideles: q̄ multi boni et magistra-
tus sunt in ciuitatib⁹ suis: et iudices sunt: et
duces sunt: et comites sunt: et reges sunt.
Oēs iusti et boni: nō habētes in corde nisi
gloriosissima de te dicta sunt ciuitas dei: et
q̄si angariā faciunt in ciuitate trāsitoria: et
illic a doctorib⁹ ciuitatis sancte iubentur
suare fidem p̄positis suis: siue regi q̄si pre-
cellenti: siue ducibus tāq̄ ab eo missis ad
vindictā malorū: laudem v̄o bonorū: siue
fui vt dom̄s suis subditi sint: et christiani
paganis: et fuet fidem melior deteriori ad
t̄ps futurus in eternū d̄natur⁹. **F**uit enim
ista donec trāseat iniq̄tas: iubent̄ fui ferre
dom̄os iniquos: et difficiles ciues baby-
lonie iubent̄ tolerari a ciuib⁹ hierl̄m: et am-

plius obsequiorū exhibentibus q̄ si ciues
essent ex ip̄a babylonia: tanq̄ implentib⁹:
qui te angariauerit mille passus: vade cuz
illo et alia duo. **H**anc totaz ciuitatē disper-
sam: diffusam: permixtam alloquitur his
verbis et dicit: **Q**uouisq̄ apponitis sup̄ ho-
minem: interficite omnes: et qui foris estis
tanq̄ spine in sepibus: aut tanq̄ ligna in-
fructuosa in siluis: quicq̄ intus estis tanq̄
zizania vel tanq̄ palea: **O**mnes quotq̄
estis: separati: permixti: tolerandi: sepan-
di interficite omnes: tanq̄ parieti inclina-
to et macerie depulse. **T**erūtamen honorē
meum cogitauerunt repellere. **N**on dixe-
runt: sed tamen cogitauerunt. **C**ogitau-
erunt repellere honorem meum. **L**ucurri
in siti. **R**etribuebant enim mala pro bo-
nis. **I**lli interficiebant: illi repellebāt: ego
eos sitiebam. **I**lli honorem meum cogita-
uerunt repellere: ego eos in corpus meum
sitiesbam traicere. **B**ibendo enim quid fa-
cim⁹ nisi humorem foris positum in mē-
bra mittimus: in corpus ducimus nostrū:
Hoc fecit **M**oyses ī illo capite vituli. **C**a-
put vituli magnū sac̄m. **C**aput enī vituli
corpus erat impiorū in similitudine vituli
manducantis fenum et terrena querentiū:
quia omnis caro fenum. **E**rat ergo vt dixi
corpus impiorū. **I**rat⁹ **M**oyses ī igne
misit: cōminuit: in aqua sparsit: bibendū
populo dedit: et ira prophete administra-
tio facta ē p̄phetie. **C**orp⁹ enī illud ī ignē
mittit tribulationū: et v̄bo dei cōminuit.
Paulatī ei desistat ab v̄nitate corp̄is ei⁹.
Sic ei vestimētū ita p̄ t̄ps absumūt: et vñ
quisq̄ qui sit christian⁹ sepat̄ ab illo po-
pulo: et quasi a massa cōminuitur. **C**onspi-
rati oderunt: minutatim credunt. **E**t quid
iam euidentius q̄ in corpus ciuitatis hie-
rusalem cuius imago erat populus israel p̄
baptismum traicendi erant hoies: **I**deo
in aqua sparsum est: vt in potū daretur.
Hoc vsq̄ in finem sitit iste: currit et sitit.
Multos enim bibit: sed nunq̄ erit sine si-
ti. **I**nde est enim: **S**itio: mulier da mihi bi-
bere. **S**amaritana illa ad puteum sitien-
tem dominū sensit: et a sitiente satiata est.
Sensit prior illa sitientem: vt biberet ille
credentem. **E**t in cruce positus: sitio dixit:
q̄uis illi non hoc dederunt quod sitiebat.
Ipos enim ille sitiebat: at illi acetū dede-
runt: non vinum nouum quo implentur
vteres noui: s̄ vinū vetus et male vet⁹. **B**i

citur enī ⁊ acetuz vetus veteres hoīes: de
 q̄bus dictū ē. Non enī est ill' cōmutatio vt
 euerſis hiebuſeis edificareſ hierlīm. Sic et
 corp' capitis h' vsq; in finē ab initio cucur
 rit in ſiti. Et quaſi ei diceretur: quid in ſi
 ti: quid tibi deest o corpus chriſti: o eccle
 ſia chriſti: In tanto honore: in tanta ſub
 limitate: in tanta celſitudine etiā in h' ſeculo
 p̄ſtituta: q̄d tibi deest. Implet de te quod
 p̄dictū est. Adorabunt eū oēs reges terre
 oēs gentes ſuient illi. Quid ḡ ſitis: Quid
 ſitis: Tantis popul' nō ſatiaris: Quos po
 pulos dicit: Ore ſuo bñdicebant et
corde ſuo maledicebant: Multi vo
 cati: pauci aut electi. Mlier fluxū ſanguis
 patēs veſtis ſimbriā tetigit: ⁊ ſanata eſt: ⁊
 cū mirareſ dñs tangentē q̄ de ſe ſenſerat
 exiſſe v̄tutē ſc̄z ad ſanandū mulierē dixit.
 Quis me tetigit: Et admirati diſcipuli di
 cunt: turbe te compmūt: ⁊ dicitis q̄s me teti
 git. Et ille: tetigit me aliq̄s: tanq̄s diceret.
 Una tetigit: turbe p̄mūt. Qui ſolēnitatib'
 hieruſalem implēt eccleſias ſolēnitatibus
 babylonie implēt theatra: ⁊ tñ ſuūt hono
 rant: obſequunt non ſolū ipi q̄ portant ſa
 cramēta chriſti: ⁊ oderūt p̄cepta chriſti: ve
 rūtā illi q̄ nec ſacrā ipa portant. Paganī
 licz ſint: iudei licz ſint: honorāt: laudāt: p̄
 dicāt: ſ ore ſuo bñdicebāt. Nō attēdo ad
 hoſ: nouit ille q̄ me inſtruxit: corde ſuo ma
 ledicebāt. Ibi maledicebāt vbi honorem
 meū cogitauerūt repellere. Quid tu o idi
 thun corpus chriſti tranſiliēs eos: Quid
 tu int' h' oīa: Quid tu: Beneficēs: nō p̄ſene
 rabis vsq; in finē: Nō audies: Qui p̄ſue
 rauerit vsq; in finem h' ſaluus erit. Qm̄ q̄s
 uis abūdat iniquitas refrigeſcet caritas mul
 torū. Et vbi eſt qd̄ tranſiliſti eos: Ubi eſt q̄
 p̄uerſatio tua in cel' ē: Illi aut inherēt terre
 nis: tanq̄s terrigene ſapiūt terrā: ⁊ ſunt fra
 ſpentis cib'. Quid tu inter h': Verūtū q̄s
 uis h' faciāt: q̄s uis h' cogitāt: q̄s uis impel
 lant: q̄s uis q̄s inclinatio inſtent: q̄s uis iam
 erectū ſentiāt: ⁊ honore meum repellere co
 gitēt: q̄s uis ore ſuo bñdicāt ⁊ corde ſuo ma
 ledicāt: q̄s uis inſidient vbi p̄nt: calūnient
 vbi p̄nt. Verūtū deo ſubijcietur
aīa mea. Et quis tanta toleret: vel aper
 ta bella: v' occultas inſidias: Quis tanta
 toleret inter aptos hoſtes: int' falſos fr̄es:
 Quis tāta toleret: Nūq̄d hō: Et ſi homo:
 nuuq̄d a ſeipō hō: Nō ſic tranſiliui vt extol
 lar ⁊ cadam: deo ſubijciet aīa mea. Qm̄
ab ipō eſt patia mea. Que patia mea

Alia ſra
 ⁊ ſubijcietur

Alia ſra
 ⁊ non habet

inter tata ſcādala: niſi qz ſi id qd̄ non vide
 mus ſperam' p̄ patiam expectam'. Venit
 dolor me': veniet ⁊ req̄es mea: Uenit tribu
 latio mea: veniet ⁊ purgatio mea. Nūq̄d nō
 lucet aux in fornace aurifici'. In monili lu
 cebit: in ornamēto lucebit: patia tñ forna
 cem: vt purgatū a ſordib' veniat ad lucē.
 Fornax iſta: ibi palea: ibi aux: ibi ignis: ad
 hāc flat aurifex. In fornace ardet palea ⁊
 purgat aurū. Illa in cinerē v̄tū: a ſordib'
 illud exiit. Fornax mūdus: palea iniq̄: au
 rum iuſti: ignis tribulatio: aurifex deus.
 Quid vult ḡ artifex facio: vbi me poſt ar
 tifer tolero: iubeor ego tolerare: nouit ille
 purgare. Ardeat licet palea ad incendē
 dus me ⁊ q̄ſi cōſumendū me: illa in cinerē
 v̄tū: ego ſordib' careo. Quare: Quia deo
 ſubijciet aīa mea: qm̄ ab ipō eſt patia mea.
 Quis eſt tibi iſte a quo eſt patia tua: Qm̄
ipe eſt deus me' ⁊ ſalutaris me':
ſuſceptor me' nō emigrabo. Qm̄
 ipe eſt deus meus: ergo vocat me: ⁊ ſaluta
 ris meus: ḡ iuſtificat me: ⁊ ſuſceptor me':
 ergo glorificat me. Hic enī vocor ⁊ iuſtifi
 cor: ibi aut glorificor: ⁊ inde vbi glorifico
 nō emigrabo. Neq; enim in pegrinatione
 mea remanebo: Eſt hic vñ emigrem: ſ ve
 niam vñ nō emigrabo. Nam inq̄linus ego
 ſum apud te in ſra: ſicut oēs p̄ſes mei. Er
 go ab inq̄linatu migrabo: de domo celeſti
 nō emigrabo. In deo ſalutare meū
 ⁊ gl'a mea. Salu' ero in deo: gl'oſus ero
 in deo. Nō enim tñ ſaluus: ſ ⁊ gl'oſoſus:
 ſaluus qz iuſtus ex ipio ab illo iuſtificatus
 gl'oſus aut qz nō ſolū iuſtificat': ſ etiaz ho
 norificat'. Etenī q̄s p̄deſtinauit: illoſ ⁊ vo
 cavit. Vocās eos qd̄ fecit: Hic q̄s voca
 uit ipos ⁊ iuſtificauit: q̄s aut iuſtificauit ip
 ſos ⁊ gl'oſificauit. Iuſtificatio ḡ ad ſalutē
 ptinet: gl'oſificatio ad honore. Quia gl'oſi
 ficatio ad honore ptinet: diſputare op' nō
 eſt. Quia iuſtificatio ptinet ad ſalutē: q̄ra
 mus aliq̄d documentuz. Ecce occurrit ex
 euāgelio: Erāt q̄ ſibi videbant iuſti: ⁊ rep̄
 hendant dñm q̄ admittebat ad conuiuiū
 pctōres: ⁊ cū publicanis ⁊ pctōrib' cōue
 ſcebat. Talib' itaq; ſupbiēt' fortib' ſre
 valde eleuatis: mltū de ſua ſalute gl'oſiātī
 bus quā putabāt nō quā tenebāt: qd̄ reſpō
 dit dñs: Non eſt opus ſanis medicus: ſed
 male habētibus. Quos dicit ſanos: quos
 dicit male habentes: ſequitur: ⁊ dicit. Nō
 veni vocare iuſtos: ſed peccatores in pe
 nitentiā. Appellauit ḡ ſanos iuſtos: nō qz

Alia ſra
 ⁊ Quia
 non habet
 ſaluator
 ⁊ adiutor

pharisei b̄ erant: s; q; b̄ eē se arbitrabant: z iō supbiebant z medicū egrotantibus in uidebāt: z plus egrotātes medicūz occidebant. **Appellauit tñ sanos iustos: egrotantes pctōres.** Et ḡ iustificarer ait iste transiliēs ab ipō mibi ē: z vt glorificarer ab ipso mibi ē: **In deo salutare meum z glā mea. Salutare meū vt salu^o sum: glā mea vt honorat^o sum.** **Hoc tūc: mō qd: Be^o auxiliij mei z spes mea in deo.** **Donec pueniā ad pfectā iustificatiōz z salutē. Spe enī salui facti sum^o. Spes aut̄ q̄ videt non ē spes: donec veniā ad illā glorificationez vbi iusti fulgebūt in reḡ p̄ris sui tanq̄ sol.** **Interi ne inter tēptatiōes: inf̄ iniquitates: inter scandala: inter aptas oppugnatiōes et subdolas locutiōes: inf̄ eos q̄ ore suo b̄ndi cunt z corde suo maledicunt: inf̄ eos q̄ honorem meū cogitāt repellere: quid b̄: Be^o auxiliij mei: dat enī auxiliū certātib^o.** **Contra q̄s certātibus: Nō ē nobis colluctatio aduersus carnē z sanguinē: s; aduersus p̄ncipatus z ptātes.** **Be^o ḡ auxiliij mei z spes mea in deo.** **Spes q̄ diu nōdū est qd̄ promissuz ē: z credit qd̄ nondū videt.** **Cū aut̄ venerit: erit saluatiō z glorificatiō: nō tamē dū illa differūt: deserimur.** **Be^o enī auxiliij mei z spes mea i deo.** **Sperate in eo omne^o cōcilū plebis.** **Inuitamini idit̄hun: trāsilitē inimicos v̄ros repugnantēf vob: resistētes itineri v̄ro: odio vos habentes trāsilitē.** **Sperate in eo oē p̄ciliuz pleb.** **Effundite corā illo corda v̄ra.** **Nolite credere eis q̄ dicūt vobis: vbi ē de^o v̄r: z facte sunt inq̄t mibi lachryme mee panes die ac nocte: dū dī mibi quotidie vbi ē de^o tuus.** **S; qd̄ ibi dī: Hec meditat^o sū et effudi sup me aiā meā.** **Cōmemoratus suz qd̄ audio vbi ē deus tuus: memorat^o sum b̄ z effudi sup me aiāz meā.** **Querēs deuz meū effudi sup me aiāz meā: vt illū attingerem nō in me remāsi.** **Ergo sperate in eo oē p̄ciliū plebis: effundite corāz illo corda vestra: dep̄cando: p̄sītēdo: sperando.** **Nolite corda v̄ra retinere intra corda v̄ra.** **Effundite corā illo corda v̄ra: nō perit qd̄ effunditis: ille enī susceptor me^o.** **Si suscipit: qd̄ times effūdere: Facta in dño curā tuā z spera i eū.** **Effundite corā illo corda vestra.** **Deus adiutor noster.** **Quid timet^o i ter susurrōnes z detractōres deo odibiles: Ubi p̄nt: palā oppugnātes: vbi nō possūt occulte insidiātes: falso laudātes: vere inimicātes: Inf̄ hos qd̄ timet^o: Be^o adiutor**

noster. **An emulāt dñm: Nūq̄d fortiores illo sunt: Deus adiutor n̄r. Securi estote.** **Si deus p nobis: q̄s d̄ nos: Effū dite corā illo corda v̄ra: trāsiliētes ad euz: leuantes aiāz v̄ras.** **Deus adiutor n̄r. Et iā p̄stituti in loco munito: in turri fortitudinis a facie inimici: miseremī eos quos timebatis: currere enim debetis in siti.** **Bespicite ḡ illos iā in illo loco p̄stituti: z dicite: De ruti v̄ni filij hoīm: mēdaces filij hoīm.** **Filij hoīm quousq; grauel corde: Filij hoīm v̄ni: filij hoīm mendaces: filij hoīm vt qd̄ diligitis vanitatē z q̄ritis mēdaciū: Cū miseratiōe ista dicite: atq; sapite: si trāsiliuistis: si diligitis inimicos vestros: si destruere cupitis vt edificetis: si eū auatis qui iudicat in gentib^o z replet ruinas: ita his ita dicite: nō odio h̄ites: non malū p malo reddentes.** **Mendaces filij hominū.** **In stateris vt decipiāt ipi de vanitate i vnu.** **Certe mlti sunt: ecce ille ē vnus: vñ ille q̄ pietus ē de turba p̄iuantiū.** **Cōspirant oēs tp̄alia: q̄runt q̄s carnales carnalia: z in futurū sperant q̄ cūq; sperāt.** **Et si opinionū varietate in diuersū: de vanitate tñ vñū sunt.** **Diuersi q̄dem errozes multiformes: z regnuz ad se diuisuz non stabit: s; simul in oibus voluntas vana z mēdax: p̄tinēs ad vñū regē cū quo i ignē eternū p̄cipitanda ē: Ipi de vanitate in vñū.** **Et ad illos videte qz sitit: videte qz currit in siti.** **Cōuertit ḡ se ad illos sitiēs eos.** **Nolite sperare sup iniquitatē.** **Nā spes mea i deo: nolite spare sup iniquitatē.** **Eos q̄ nō vultis accedere z trāsilitē: nolite sperare sup iniquitatē.** **Ego enī q̄ trāsiliui spes mea i deo.** **Et nūq̄d iniquitas ē apud deum: Nolite sperare super iniquitatem.** **Hoc faciam^o: illud cogitem^o: sic insidias componam^o de vanitate i vñū.** **Cū sitis q̄ d̄ ista cogitāt: ab eis q̄s bibis p̄dūt.** **Nolite sperare sup iniquitatē.** **Vana ē iniquitas: nihil ē iniquitas: potēs nō ē nisi iusticia.** **Occultari pōt ad tps: vitas vici non pōt.** **Flozere pōt ad tps iniquitas: p̄manere non pōt.** **Nolite spare sup iniquitatē.** **Et rapinā ne cōcupiscatis.** **Nō es diues et rapere vis.** **Quid inuenis: qd̄ p̄dis: Q̄ lucra damnosa.** **Inuenis pecuniā: perdis iusticiā.** **In rapinaz ne concupiscat^o.** **Paup sum: nō habeo.** **Iō rape vis: Quid rapias vides: a quo rapias nō vides.** **Nesci ciruire inimicū tāq; leonē rugientē z q̄rētez qd̄ rapiat: Prēda illa quā v̄is rape in mu**

Alia fra test

Alia fra s congre populi

Alia fra eternum

Alia fra tidipm

Alia fra ti iniquitate

Alia fra rapinas nolite cōcupiscere.

scipula ē: tenes et teneris. In rapina g̃ ne
 ꝑcupiscas o paup: s̃ ꝑcupisce in deū q̃ pre
 stat nobis oīa abundant ad fruendū. Pa
 scet te q̃ fecit te. Si pascit latronem nō pa
 scit innocentē: Pascet te qui solē suū oriri
 facit sup bonos et malos: et pluit super iu
 stos et iniustos. Si pascit dānandos: non
 pascit liberādos: Ergo in rapinā noli con
 cupiscere. **Bictū ē b̃ paupi fortassis aliqd̃**
 de necessitate rapturo. **Viues pcedat: nō**
 habeo ego inqt̃ necessitatē rapiendi: nihil
 mihi deest: abūdāt oīa. **Et tu audi. Diui**
tie si fluāt ne apponatis cor. Ille nō
 h̃z: iste h̃z. Ille nō q̃rat rape qd̃ nō h̃z: iste
 nō apponat cor in eo qd̃ h̃z. **Diuitie si flu**
ant: ad est exundēt tāq̃ de fonte currāt: ne
apponatis cor. Noli ꝑsumere: noli ibi te fi
 gere: certe vlt̃ time: diuitie si fluāt. **Nō vi**
des qz: si ibi cor posueris: et tu fluēs: Bives
es: ecce nō ꝑcupiscis ad huc h̃re: qz multa
habes. Audi: Precipe diuitibus huius
mūdi nō supbe sate. Et qd̃ est ne appona
tis cor: Neqz sperare in incerto diuitiarū.
Ergo diuitie si fluāt ne apponatis cor: nec
in diuitijs ꝑfidatis: nec ꝑsumatis: nec spe
retis: ne dicat. Ecce hō q̃ nō posuit deū ad
iutorē suū: s̃ sperauit in multitudie diuitia
rum suar: et ꝑualuit in vanitate sua. Ergo
vani filij hoīm: mendaces filij hoīm: Ne
qz rapiatis neqz si fluāt diuitie cor appona
tis: non iā vanitatē diligatis et mendaciaz
q̃rat. Bt̃is enī cuius ē dñs de⁹ spes ei⁹:
et nō respexit in vanitates et insanias men
daces. Recipe vultis: fraudē vultis face
re: qd̃ affertis vt decipiatis: Stateras do
losas. Adēdaces enī inqt̃ filij hoīm in sta
terl vt decipiāt pferēdo stateras dolosas.
Falso examine fallitis intuētes: nescitis aliū
esse q̃ appendit: alium q̃ de pondere iudi
cat: Nō videt cui tu appēdis: s̃ videt qui et
teipm̃ appēdit. Ergo nō fraudē: nō rapinā
ꝑcupiscat: nō in his q̃ habetis spē ponat
monu: ꝑdixi: ait iste idit̃hū. Quid: Seq̃t.
Sel locut⁹ ē deus: duo hec audiui
qm̃ ptas dei est: et tibi dñe miseri
cordia: qz tu reddes vnicuiqz ꝑm
opa sua. Dixit idit̃hū: sonuit de alto q̃
transiuit: audiuit ibi qd̃ dā et dixit nobis:
Sz aliquantū in b̃ qd̃ nobis dixit pertur
bor fres: et donec vobiscū ꝑcipem: vel ꝑ
turbationē: vel aliquā respirationē meā in
tentos vos volo. Etenī psalmū ad termi
num duxim⁹ adiuuante dño. Post b̃ que
dixi sum⁹: nō restat aliqd̃ qd̃ de b̃ vlt̃eri

Alia fra
 t̃ affluant noli
 te cor appone
 re

Alia fru
 t̃ quia
 iuxta

us exponam⁹. Itaqz annitūm meū vtrū
 possim⁹ intelligere b̃: et si nō potuero: et in
 telligit aliq̃s vestrū qd̃ ego nō possuz: gau
 debo pot⁹ q̃ inuidebo. **Omnino inuesti**
gare difficile ē: quemadmodū positum est
pus. Sel locutus ē de⁹: deinde cū ille sel lo
cutus ē: ego duo audiui. Si enī diceret: sel
locutus ē de⁹: vnū b̃ audiui: videbat par
tem q̃stionis hui⁹ amputauisse: vt tātūmō
q̃reremus qd̃ sit sel locutus ē de⁹. Nūc vō
q̃suri sumus: et qd̃ sel locutus ē deus: et qd̃
sit duo b̃ audiui: cū sel ille locutus est. Sel
locutus est deus. Quid dicis idit̃hū: Si
tu loq̃ris q̃ transiuit eos: sel locutus est.
Ego scripturā aliā ꝑsulo: et dic̃ mihi: Mul
tifarie: multisqz modis olim deus locutus
ē ꝑrib⁹ in ꝑphetis. Quid ē: sel locutus est
de⁹: Nōne ille ē de⁹ q̃ in ꝑmordio ipius ge
neris hūani locut⁹ est ad Adā: Nōne idez
ipe locutus ē ad Layn: ad Roē: ad Abra
am: ad Isaac: ad Jacob: ad ꝑphetas om
nes: ad Moysen. Unus erat Moyses: et
quoties ad eū locut⁹ est deus: Ecce etiam
vni nō sel: s̃ sepius locut⁹ ē deus. Beinde
locut⁹ est ad filiū b̃ positū: Tu es fili⁹ me⁹
dilectus. Locut⁹ ē deus apostol⁹: locutus ē
oibus sc̃tis: etiā si nō voce sonāte ꝑ nubē:
in corde tñ vbi ipe mg̃ ē. Cū ille dic̃. Au
diam qd̃ loquat in me de⁹: qm̃ loq̃t p̃ceꝝ
in ꝑlo suo. Quid ē q̃ sel locutus est deus?
Multum trāsiliuerat iste vt pueniret illuc
vbi sel locut⁹ ē de⁹. Ecce breuit̃ dixi carita
ti ṽre. Sic it̃ hoies hoīb⁹ sepe mlt̃ modis:
mltis ꝑtib⁹: ꝑ mltiformē creaturā locut⁹ est
de⁹. Apd̃ se sel de⁹ locut⁹ ē: qz vnū ṽbū ge
nuit de⁹. Iste q̃ idit̃hū trāsiliēs eos trāsiliue
rat acie mētis forti et valida et ꝑfidēti trāsiliue
rat frā: et q̃cqd̃ in terra: aerē nubes oēs
ex qb⁹ locut⁹ ē deus mlt̃a et sepe et mlt̃ trāsiliue
rat etiā oēs āgelos acie fidei. Erat enī
iste trāsiliēs nō ꝑtētus frenis velut aquila
volās: ꝑteruect⁹ oēm nebulā q̃ tegit om̃is
terra. Sic enī sapiā: et nebula texti oēs frā:
puēit ad aliqd̃ liqdū vniuersā trāsiliēs cre
aturā: et q̃res deū: effūdēs se sup aīaz suā:
puēit ad ꝑncipiū: et ṽbū dei apd̃ deū: et iue
nuit vni⁹ ꝑris vnū ṽbū: et vidit qz sel locut⁹ ē
de⁹. Vidit ṽbū ꝑ qd̃ facta sunt om̃ia: et in
quo sil̃ sunt oīa: nō diuersa: nō sepata: non
ineq̃lia. Nō enī de⁹ qd̃ ꝑ ṽbū faciebat: ipe
non nouerat: si autem quod faciebat no
uerat: in illo erat anteq̃ fieret quod fiebat.
Si enim non in illo erat qd̃ fiebat: anteq̃
fiebat: vbi nouerat qd̃ faciebat: Nō enim

potes deum dicere ignota fecisse. Sciuit
 vna de qd fec. Et vbi sciuit anqz faceret:
 si sciri nisi facta no pnt: S; a factis sciri ni
 si an facta no pnt: a te scz ab hoie i imo fa-
 cto z in imo posito. Anqz aut fierent h oia
 sciebant ab illo a quo facta sut: z qd sciuit
 fecit. Ergo in vbo illo p qd fecit oia anqz
 fieret erant oia: z cu facta sut ibi sunt oia:
 s; alit hic: aliter ibi: alit in ppa natura in q
 facta sut: alit in arte p qua facta sut. Quis
 h explicet: Conari possum: ite cu idithun
 z videte. Jam g vt potuim diximus: quod
 sellocut e deus: videam quod duo h au-
 diuit. Buo h audiuit: forte no e psequens
 vt sola duo h audiret: s; duo h iqt audiui.
 Queda duo q nob opus e vt dicant audi-
 uit. Audiuit forte alia msta: s; non op e ea
 dici nob. Aut eni z dñs: multa habeo vob
 dicere: s; no potest illa portare mo. Quid
 e g duo h audiui: Hec duo q vob dicitur
 sum: no a me vobis dico: s; q audiui dico.
 Sellocutus e de: vnu vbu h; vnigenitu
 deu: in illo vbo sunt oia: qz p vbu scra sut
 oia. Vnu vbu h; ibi oes thesauri sapie et
 scie absconditi. Vnu vbu h; sellocut e de
 Buo h q vobis diciturus su ibi audiuit: no
 ex me loqr: non ex me dico: ad h ptinet au-
 diui. Amic eni spoli stat z audit eu: vt ve-
 ru loqr. Audit ei eu ne loquedo medaciu
 de suo loqr: ne diceret: quis es tu q mihi h
 dicas: Vn mihi h dicit: Audiui h duo: z
 ita tibi loqr: qz audiui h duo: q etia cogui
 qz sellocutus e de. Noli ptinere audito-
 rem dicente tibi qdam duo tibi necessaria:
 eu q transfiliendo vniuersa creaturas puenit
 ad vbu vnigenitu dei: vbi sciret qz sellocu-
 tus e deus. Bicat g ia qda duo: mltuz eni
 ad nos ptinet h duo. Qm ptas dei e: et ti-
 bi dne misericdia. Ita sunt duo: ptas z mia.
 Ita plane: intelligite ptate dei: intelligite
 misericdia dei. His duobus ptinet ppe oes
 scripture: ppter h duo pph: ppter h duo
 pparche. ppter h lex: ppter h ipe dñs no-
 ster Jesus chust: ppter hec apli: ppter hec
 annuatiatio oisr celebratio vbi dei i eccla.
 propf h duo: ppter ptatez dei z misericdiaz.
 Ptate eius timete: misericdia ei amate: nec
 sic de misericdia eius psumatis vt ptatez pte-
 natis: nec sic ptatez timeatis: vt de misericdia
 desperetis. Apud illu ptas: apud illu mi-
 sericordia: huc humiliat: z huc exaltat. Huc
 humiliat ptate: illu exaltat misericdia. Si enim
 de volēs ostedere ira z demostrare poten-
 tia sua: attulit in msta patia sua vasa ire q

perfecta sunt in pditiōez. Audisti ptatem: q
 re misericdiaz: vt notas inqt faceret diuitias
 suas in vasa misericdie. Pertinet g ad eius
 ptate danare inqz. Et qd illi dicat qd feci-
 sti: Tu eni o ho qd es qui rsideas deo: Ti-
 me g z treme eius ptate: s; spera eius mis-
 ricordia. Diabolo ptas qda e: pleruz tu
 vult nocere z no pot: qz ptas ista s; ptate
 e. Na si tu posses nocere diabolus quatu
 vult: aliqs iustoz remaneret: aut aliquis si
 deliu esset in fra: Ipe p vasa sua ipellit: qsi
 pariete inclinatu: s; tu impellit qstuz acce-
 pit ptatem. Et aut non cadat paries dñs
 suscipiet: qm q dat ptatem teptator: ipe te-
 ptato pbet misericdiaz. Ad mesura eni pmit-
 tit teptare diabolus. Et potabis nos inqt
 i lachrymis in mesura. Noli g timere: nisi
 pmissum aliqd facere teptatorem. Habes
 eni misericordissimu saluatore: tatu pmit-
 titur ille teptare: qtu tibi pdest vt exercea-
 ris: vt pberis: vt q te nesciebas: a teipo in-
 uenians. Na vbi vel vnde nisi de hac dei
 ptate z misericdia securi ee debem: Scdm il-
 lam aplicam sniam. Fidel deus qui non p-
 mittet vos teptari sup id qd potestis. Er-
 go ptas dei est: non est eni ptas nisi a deo.
 Noli dicere: et qre dat tata ptate z si de ptate
 h; eqtate: Qui dat ptate h; eqtate. Tu
 uqm murmurare potes: ille eqtate pdē si pot
 Aliqd iniqtas apd deu est: Absit. Hoc si-
 ge in corde: hoc de cogitatioe tua no excu-
 tiat inimicus. Facere pot aliqd deus vt tu
 nescias qre faciat: iniq tu facere no potest:
 apd que no e iniqtas. Na ecce rephendis
 deu qsi de iniqtate. Ago tecu aliqd: atten-
 de paululu. Ho rephederes iniqtatez: nisi
 videdo iusticia. Rephesor iniqtatis esse si
 pot q no cernit iusticia: cui copata rephen-
 dat iniqtate. Un eni scis qz h iniustu e: ni-
 si scias qd sit iustu: Quid si eni iustu e: z h
 qd dicit iniustu. Absit inqz: iniustu est: et
 clamas qsi videtib ocul: vides h iniustu
 ee vtiqz ex aliq regla iusticie: cui coparant
 h qd vides prauu: z cernes no puenire re-
 ctitudini regule tue: rephendis tanqz arti-
 fer discernes iustu ab iniusto. Ergo qro a
 te h iustu ee vnde vides: Tui iqua videb
 h iustu: quo viso rephedis iniustu: Un illd
 nescio qd: quo aspigit aia tua ex mltis p-
 bus in caligie pstruta: Nescio qd h qd co-
 ruscant mta tue: Un h iustu: Ita ne h; fote
 suu: A te tibi e qd iustu est: z tu tibi potes
 dare iusticia: Nemo sibi dat qd no habz.
 Ergo cu sis iniustus: esse no potes iustus:

nisi puerendo te ad quandā iusticiāz manentē: a qua si recedis iniustus es: ad quā si accedis iustus es. te recedente non deficit: te accedente non crescit. **Ubi est ergo ista iusticia? Quere in terra. Absit. Non enim aurum aut lapides p̄ciosos q̄ris iusticiam q̄rens. Quere in mari: q̄re in nubibus: quere in stellis. Quere in angelis: inuenis in illis: sed et ipsi de fonte bibunt. Iusticia enim angelorum in omnibus est: sed ab uno capitur. Respice q̄: trāscēde: vide illuc ubi semel locutus est deus: et tibi inuenies fontē iusticie: ubi est fons vite: quoniam apud te est fons vite. Si enim tu de rore exiguo iudicare vis quod iustum est: et quod iniustum est: nunquid iniquitas apud deum? Ubi ad te manat rāq̄ de fonte iusticia: inq̄stum iustum sapis: cum ex multis p̄abus inique desipis. Hic ergo fontē iusticie deus: noli ibi q̄rere iniquitātē ubi lux sine umbra ē. Sed plane te potest latere causa: si latet te causa: respice ignorantia tua. Uide quod sis: attende h̄ duo: quoniam p̄as dei est: et tibi dñe misericordia. Fortiora te ne q̄sieris: et alio ra te ne scrutatus fueris: sed quod precepit tibi dñs illa cogita sp̄. Quia ad h̄ quod tibi p̄cepit deus p̄tinent ista duo: quoniam p̄as dei est: et tibi dñe misericordia. Noli timere inimicū: tantum facit q̄stum accepit p̄atē. eū time quod habet summā p̄atē: eū time quod q̄stū vult tantum facit: et iniuste nihil facit: et quicquid fecerit iustum ē. Putabam⁹ iniustum esse nescio quid: et ex hoc quod fecit deus crede iustum esse. Ergo inquis si quis homines occidat innocentē: iuste facit an iniq̄? Iniq̄ sane. Quare hoc permittit deus? Uide prius ne illud debeas: frange esurienti panē tuū: et egenū sine tecto induc in domū tuā. Si videris nudus vesti eū. **Hec enim iusticia est: hoc enim tibi p̄cepit dñs. Lauamī mūdi estote: auferite nequitias a cordibus v̄ris: atq̄ a spectu oculorum meorum. Biscite bonum facere: iudicate pupillo et vidue: et venite et disputemus dicit dñs. Disputare vis alicūq̄ facias v̄n dignus sis disputare: q̄re h̄ permisit deus. Cōsiliū dei tibi dicere o homo nō possū: illud tñ dico quod et iniq̄ fecit hō quod occidit innocentē: et nō fieret nisi permisit deus: et quis ille iniq̄ fecerit: nō tñ h̄ iniq̄ permisit deus. Lateat causa in isto nescio quo de quo moueris: cui⁹ innocētia te pmouet. Possem enim tibi cito respondere: nō occideret nisi nocēs esset: sed tu eū innocentē putas: possem tibi hoc cito dicere. Non enim tu scrutareris cor eius: discuteres facta eius: examinares cogitatio****

nes eius ut possis mihi dicere iniuste occisus ē. Possem q̄ facile rīdere: sed opponitur mihi quiddā. **Iustus sine p̄trouersia: iustus sine dubitatioe: iustus quod nō habebat p̄ctm̄ occisus a peccatoribus: traditus a peccatore ipse christ⁹ dñs n̄r: de quo nō possumus dicere quod habuit aliquā iniquitātē: quod ea que nō rapuit exolebat obijcī mibi. Et quid dicā? De christo tecū ago inq̄s: et ego tecum. De illo p̄ponis q̄stionē: de illo soluo q̄stionē. Ibi enim p̄siliū dei ponim⁹: quod nō uis si ipso reuelante nossem⁹: ut cum tu inuenieris p̄siliū dei quod permisit innocentē filiū occidi ab iniustis: et tale p̄siliū q̄le tibi placeat: et q̄le tibi si iust⁹ es displicere nō possit: credas quod et in alijs cōsilio id agat deus: sed latet te. **Eia spes opus erat sanguine iusti ad delēdū chirographū p̄ctorū: opus erat exemplo patie: exemplo humilitatis: opus erat signo crucis ad diabolū et eius angelos debellādos: opus nobis erat passioe dñi n̄ri: nam passione dñi redēptus est orbis. Quia bona egit passio dñi. Et tñ passio h̄ iusti nō esset: nisi dominū iniq̄ occidissent. Quid q̄? Bonū hoc quod nobis est p̄stitum de dñica passioe imputandū est iniq̄s infectoribus christi. Absit. Illi uoluerūt: deus permisit: illi nocēs essent etiā si tātūmodo uoluisent. Deus autē non permisit nisi iustum esset. Uoluerūt occidere: pone quod nō potuerūt: iniq̄ essent: homicide essent quod dubitaret. Bñs enim interrogat iustū et impiū: et in cogitationibus impij interrogatio erit. Biscutit deus quod quisq̄ uoluerit: nō quod potuerit. Ergo si uoluisent et nō potuissent: et nō occidissent iniq̄ illi remanerēt: tñ christi passio nō p̄staret. Uoluit q̄ facere impius ut damnaret: permisit est ut tibi p̄staret. Quod uoluit imputat iniq̄tati impij: quod permisit ē imputat p̄tati dei. Ille q̄ iniq̄e uoluit: deus iuste permisit. Itaq̄ fratres mei et Judas malign⁹ traditor christi: et persecutores christi: maligni oēs: impij omēs: iniq̄ oēs: damnandi oēs: et tñ pater p̄prio filio nō pepcit: sed p̄ nobis omnibus tradidit illum. Bispone si potes: distingue si potes: redde deo vota tua que distinxerūt labia tua. Uide quod tibi fecerit iniq̄us: quid iustus: ille uoluit: iste permisit. Ille iniuste uoluit: iste iuste permisit. Uolūtas iniusta damnatur: p̄missio iusta glorificet. Quid enim mali accidit christo quod mortuus ē christ⁹? Et illi mali sunt quod mala facere uoluerunt: et nihil mali passus est cui fecerūt. Occisa****

est caro mortalis interficiens mortē: morte
 p̄bens patiētie documentū: p̄mittēs resur-
 rectionis exemplū. Quāta bona facta sūt
 iusti: de malo iniusti: Hoc ē magnū dei: qz
 z bonū quod facis ip̄e tibi dedit: z de malo
 tuo ip̄e benefacit. Noli ergo mirari: p̄mittit
 deus z iudicio p̄mittit: permittit z mēsurā:
 numero: pondere p̄mittit. Apud illū nō ē
 iniquitas: tu t̄m̄ ad eum p̄tine. In ip̄o spem
 pone: ip̄e sit adiutor tuus: salutare tuū. In
 illo sit locus munit⁹: turris fortudinis. Re-
 fugiū tuū ip̄e ē: et non te sinit tēptari supra
 q̄ potes ferre: sed faciet cum temptatione
 etiā exitū vt possis sustinere: vt quod te si-
 nit pati tēptationē potestas eius sit: quod
 nō sinit vltra in te fieri q̄ potes ferre: miseri-
 cordia ei⁹ sit: qm̄ potestas dei ē: et tibi dñe
 misericordia: qz tu reddes vnicuiqz secun-
 dū opera eius.

Explicit Tractat⁹ de p̄s LXI.

Post tractatū: cum mathematic⁹ in po-
 pulo monstraref.

Illa ecclesie sitis: etiā istū quē videtis
 bibere vult: simul etiā vt noueritis: q̄
 multi in cōmixtiōe christianoz: ore suo be-
 nedicāt: z corde suo maledicāt: iste ex chri-
 stiano et fideli penitēs redit: z territus po-
 testate dñi: conuertit ad misericordiā dñi.
 Seductus em̄ ab inimico cuz esset fidelis:
 diu mathematic⁹ fuit: seduct⁹ seducēs: de-
 ceptus decipiēs: illexit: sefellit: multa men-
 dacia locutus est cōtra deū: q̄ dedit homi-
 nibus potestatem faciendi quod bonū est:
 z non faciendi quod malum est. Iste dice-
 bat: qz adulteriū non faciebat volūtas p̄-
 pria: sed venus: z homicidiū non faciebat
 volūtas p̄pria: sed Mars: z iustū nō facie-
 bat deus: sed Jouis: z alia multa sacrilega
 nō parua. Quibus eū putat christianis
 nimios abstulisse: Quibus ab illo emerūt
 mēdaciū quib⁹ dicebamus: Filij hominū
 vsqz quo graues corde: vt quid diligis va-
 nitate z q̄ritis mendaciū: Hodo sicut de
 illo credendū est: horruit mendaciū: z mul-
 torū hominū interitū: se aliqui a diabolo se-
 sit illectū: cōuertit ad deū penitens. Puta-
 mus fratres: de magno timore cordis acci-
 disse. Quid enim dicturi sum⁹: Nāqz si ex
 pagano p̄uerteref mathematicus: magnū
 quidē esset gaudiū: sed t̄m̄ posset videri: q̄a
 sic cōuersis: est clericatus q̄rere in ecclesia.
 Penitens est: nō querit nisi solā misericor-
 diā. Cōmendāus est q̄: z oculis z cordi-
 bus vestris eū quē videt: cordib⁹ amate:

oculis custodite: videte illū: scitote illuz: et
 quacūqz ille trāsierit: fratrib⁹ ceteris q̄ nō
 hic nō sunt ostēdite illū: z ista diligētia mi-
 sericordia ē: ne ille seductor retrahat cor et
 oppugnet. Custodite vos: non vos lateat
 cōuersatio ei⁹: via eius: vt testimonio v̄o
 nobis cōfirmet vere illū ad deū esse cōuer-
 sum. Nō em̄ silebat fama de vita eius: qm̄
 sic vobis videndus z miserāduus offertur.
 Hostis in actib⁹ ap̄loz esse scriptū: qz mul-
 ti perierint taliū artiū homines: z doctrinaz
 nefariarū sectatores: omnes codices suos
 ad ap̄los attulerūt: z incensi sunt libri tam
 multi vt p̄tineret ad scriptorē: estimationē
 eoz facere: z summā precij p̄scribere. Hoc
 vtiqz p̄pter gloriā dei: ne tales etiā perditū
 desperarent ab illo qui nouit q̄rere qd̄ pe-
 rierat. Perierat q̄ iste: nūc quefit⁹: inuētus
 adductus est: portat secū codices incēden-
 dos: p̄ quos fuerat incendēdus: vt illis in
 ignē missis: ip̄e in refrigeriū trāseat. Sciat
 eū t̄m̄ fratres olim pulsare ad eccliaz christi
 medicinā: sed qz talis est in q̄ exercit⁹ erat:
 q̄ supra se esset: z de mendacio atqz fallacia
 dilat⁹ ē ne tēptaret: z aliqui t̄m̄ admissus ē:
 ne piculosi⁹ tēptaret. Orate p̄ illo p̄ chri-
 stū: prozsus hodiernā precē fundite domi-
 no deo n̄ro. Scim⁹ em̄ z certi sum⁹: qz oīo
 vestra delet oēs impietates eius. **Homīn⁹
 vobiscū.**

Incipit Tractat⁹ de p̄s LXII.

Propter eos qui forte rudes sūt ad
 huc ad nomē christi: quia vndiqz
 collegit qui p̄ omibus dedit sāgui-
 nē suū: dicendū est paucis: quod z illi libe-
 ter audiāt q̄ nouerūt z discāt q̄ si nouerūt.
 Psalmi isti quos cātamus anteq̄ dñs no-
 ster Iesus christus natus esset ex virgine
 Maria: spiritu dei dictate dicti z cōscripti
 sūt. Fuit enī Dauid rex in iudeoz gente: q̄
 gens vna colebat deū vnū qui fecit celū et
 terrā: mare z omia que in ip̄is sūt: siue que
 vidētur: siue q̄ nō vidētur. Cetera autē gen-
 tes: aut idola colebāt que manibus suis fe-
 cerāt: aut creaturā dei nō ip̄m creatorē: id
 est aut solē: aut lunā: aut stellas: aut mare:
 aut mōtes: aut arbores. Hec enī omia de-
 us fecit: z laudari se vult in illis: nō illa co-
 li. p̄ se. Ergo in ip̄a gēte iudeoz Dauid rex
 fuit: de cuius semie nat⁹ est dñs noster Je-
 sus christus ex Maria virgine: q̄a de illo
 ducebat genus virgo Maria: que peperit
 christū. z dicti sunt isti psalmi: z p̄phetabat
 in eis christ⁹ v̄etur⁹ post mltos annos: z di-